

Assemblea de les Terres de Lleida

L'origen de l'Assemblea de les Terres de Lleida es troba en la constitució de l'Assemblea de Catalunya, un organisme unitari de l'oposició antifranquista de Catalunya creat el 7 de novembre de 1971 a l'església de Sant Agustí, al barri del Raval de Barcelona, per iniciativa de la Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya. Les seves reivindicacions fonamentals van ser l'exigència de llibertats democràtiques, l'amnistia general per als presos polítics i la consecució de l'estatut d'autonomia, que van quedar sintetitzades al cèlebre lema de Llibertat, Amnistia, Estatut d'Autonomia. A més dels partits polítics, en van formar part forces de diversa índole, com ara organitzacions sindicals, grups professionals, representants del moviment universitari, del moviment veïnal, grups confessionals cristians, assemblees comarcals, etc.

A la reunió d'aquesta entitat antifranquista van assistir-hi 14 persones de les comarques de Ponent en representació del Partit Socialista Unificat de Catalunya, Comissions Obreres, Comissions Pageses, Front Nacional de Catalunya i una persona que estava en els no adscrits. Entre els punts acordats en aquesta reunió de Barcelona va ser impulsar i crear propostes alternatives que vinguessin del món comarcal o local, afavorint el màxim d'autonomia. Dins d'aquest marc d'acció política es constituïran diverses Assemblees en el territori català com seran el cas de Vic, Santa Coloma i Cornellà.

Tanmateix, la més matinera va ser la constitució de l'Assemblea de les Terres de Lleida que es faria a l'església Santa Maria de Balaguer el dia 7 de febrer de 1972. La realització d'aquest acte a la capital de la Noguera va ser la impossibilitat de fer-ho en altres espais seleccionats de la ciutat de Lleida com eren el col·legi de Raimat, la casa d'exercicis espirituals de la Seu Vella, els locals de l'HOAC. Sembla que el Bisbat de Lleida havia vetat fer la reunió de l'Assemblea en edificis religiosos. De fet, hi va haver una reunió de 4 membres de l'Assemblea amb el bisbe Ramon Malla que els hi va comunicar que no podia acceptar-ho perquè era una activitat il·legal d'una organització clandestina.

El següent pas va ser realitzar gestions amb el bisbe de la Seu d'Urgell, Martí Alanís per veure si es podia buscar alguna alternativa. El bisbe va acceptar deixar l'església de Balaguer sempre sota la promesa d'observar la màxima discreció i comptant amb l'ajuda de diverses monges. A la reunió van assistir persones de les comarques de l'Alt Urgell, les Garrigues, la Noguera, el Pallars, el Segrià i l'Urgell. També hi havia representants del PSUC, Comissions Obreres, Comissions Pageses, Joves Democràtics, Dones Democràtiques, Front Nacional de Catalunya i persones que assistien a títol individual. Igualment hi va anar una representació de l'Assemblea de Catalunya.

La llista de les persones assistents no està clara, es creu que eren entre 60-65 persones encara que els llistats que es poden consultar apareixen 52 assistents. Un d'aquests llistat es pot consultar a

https://ca.wikipedia.org/wiki/Assemblea_de_les_Terres_de_Lleida.

La major part eren membres del PSUC i molts d'ells compartien la militància amb Comissions Obreres.

Una de les seves primeres accions va ser emetre un comunicat de protesta contra l'atemptat que va patir el membre de l'Assemblea i del PSUC, Ventura Margó a la llibreria "L'Àncora" que regentava a la ciutat de Lleida el dia 14 d'abril de 1972. Al setembre de 1972 es va promoure realitzar manifestacions en record de l'11 de setembre en diverses localitats de la província de Lleida. Una de les següents accions va ser l'organització de protestes per la detenció dels membres de l'Assemblea de Catalunya el 28 d'octubre de 1973 entre els quals hi havia vuit persones de Lleida. Una acció similar va succeir el dia 8 de setembre de 1974 amb la nova detenció de 67 membres de l'Assemblea de Catalunya a Sabadell. Entre els detinguts hi havia el lleidatà Ventura Margó.

L'Assemblea de les Terres de Lleida, a l'igual que l'Assemblea de Catalunya, va desaparèixer sense pena ni glòria. De fet, és desconeix la data concreta en que va deixar d'actuar.

Bibliografia:

-Jarne, Antonieta: L'oposició al franquisme a Lleida, Pagès Editors, Lleida, 1998.

-Jarne, Antonieta: El PSUC a les terres de Lleida 1936-1986, Pagès Editors, Lleida, 2014